

Phẩm 5: BA MƯƠI HAI TƯỚNG TỐT TÁM MƯƠI VẼ ĐẸP CỦA ĐỊA RỐT RÁO

Mười ba hạnh Như Lai, gọi là Phật địa rốt ráo. Phật địa có một trăm bốn mươi pháp bất cộng, đó là ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, bốn nhất thiết hạnh tịnh, mười lực, bốn vô sở úy, ba niệm xứ, ba bất hộ, đại bi, thường không quên mất, đoạn tập khí phiền não, nhất thiết trí. Đây gọi là một trăm bốn mươi pháp bất cộng. Ba mươi hai tướng tốt gồm có:

1. Dưới bàn chân bằng phẳng.
2. Dưới bàn chân có xoáy tròn như bánh xe ngàn căm.
3. Ngón tay thon dài.
4. Ngón chân đầy đặn.
5. Trong kẽ tay, kẽ chân có da mỏng như lưới.
6. Tay chân mềm mại.
7. Bắp chân như tướng nai chúa.
8. Nam căn ẩn kín.
9. Đứng thẳng tay dài quá gối.
10. Mu bàn chân nổi cao đầy đặn.
11. Thân đầy đặn như cây Ni câu đà.
12. Lông ở thân mượt mà.
13. Mỗi lỗ chân lông đều xoay bên phải.
14. Thân có sắc vàng.
15. Quanh mình có hào quang chiếu ra một trượng.
16. Da thịt mềm mại không dính bụi bặm.
17. Hai chân, hai tay, hai vai và đỉnh đầu đều đầy đặn.
18. Thân như sư tử.
19. Hai nách đều đặn.
20. Thân thể ngay ngắn.
21. Hai vai tròn, cân phân.
22. Miệng có bốn mươi cái răng.
23. Răng khít không thưa.
24. Răng màu sắc trắng.
25. Hai má cao đầy đặn như sư tử.
26. Nước bọt trong miệng thơm.
27. Trên đỉnh đầu có thịt nhô cao.
28. Lưỡi dài rộng.
29. Âm thanh vang như giọng Phạm thiên.

30. Mắt màu xanh biếc.

31. Mắt như trâu chúa.

32. Có lông trắng giữa chặng mày.

Tám mươi vẻ đẹp: Hai mươi ngón tay chân là hai mươi vẻ đẹp. Tay chân trong ngoài tám chỗ bằng phẳng đầy đặn. Gót chân, đầu gối, bắp chân sáu chỗ tốt đẹp. Tay có ba tụ. Hai vai, hai khuỷu tay và hai cổ tay là sáu chỗ đầy đặn. Hai bên eo là hai chỗ đẹp. Mã tàng và hai bắp tay là ba chỗ đẹp. Eo, rốn, hai sườn, hai nách, hai ngực là tám chỗ đẹp. Bụng, ngực, cổ, cộng chung là sáu mươi chỗ đẹp. Răng trên dưới, môi miệng trên dưới, hai má, hai tai, hai mắt, hai mũi, dưới cằm, trên trán, đầu tròn đầy. Trên đây là tám mươi vẻ đẹp.

Bồ-tát Ma-ha-tát trụ ở địa tịnh rồi, do nghiệp lực nên tuy được tám mươi vẻ đẹp như vậy mà vẫn chưa sáng, tịnh. Lúc thành đạo bên gốc cây mới được sáng suốt, thanh tịnh. Lúc chưa thanh tịnh, sáng suốt hoàn toàn gọi là hạnh địa Bồ-tát. Trang nghiêm Bồ-đề có hai thứ: Một là gần. Hai là xa. Xa tức chưa được quả báo của ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, nếu được thì gọi là gần. Nói ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, là nhằm khiến cho chúng sinh tạo nghiệp thiện. Chúng sinh tạo các nghiệp ác, do nghiệp ác nên có quả báo xấu, vì thế Như Lai nói ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, các thứ nghiệp thiện, các thứ quả thiện, chúng sinh nghe rồi tức phá trừ được những nghiệp ác. Bồ-tát chí tâm tu trì tịnh giới nên có tướng dưới bàn chân bằng phẳng. Cúng dường cha mẹ, Hòa thượng, sư trưởng và người có đức, do nhân duyên này nên được tướng dưới bàn chân có xoáy tròn như bánh xe. Đối với chúng sinh không sinh tâm hại, không có ý tưởng cướp đoạt, nếu thấy cha mẹ, sư trưởng, Hòa thượng và người có đức thì nghinh đón, sắp đặt giường tòa, cung kính lễ bái, phá trừ kiêu mạn, do nhân duyên này nên có tướng ngón tay thon dài. Đầy đủ ba hạnh trên nên có tướng gót chân đầy đặn. Dùng bốn nhiếp pháp thâm giữ chúng sinh, do nhân duyên này nên được tướng kẽ tay kẽ chân có màng như lưới. Vì ưa thích dùng dầu tô tắm rửa cha mẹ, Hòa thượng, sư trưởng và người có đức, do nhân duyên này nên tay chân được mềm mại. Do nhân duyên tu tập pháp thiện không biết chán đủ nên có tướng bắp chân như nai chúa. Do nhân duyên nghe pháp hoan hỷ, vì người điên nói nên có tướng nam căn không hiện. Ba nghiệp thanh tịnh, nuôi bệnh cho thuốc, phá trừ kiêu mạn, ăn uống biết đủ, do nhân duyên ấy nên có tướng đứng thẳng tay dài quá gối. Thấy người phân ly khéo nói cho hòa hợp, tự tu pháp hổ thẹn, cũng dạy người tu, do nhân duyên ấy nên có tướng mu bàn chân

nổi cao đầy đặn. Tự thanh tịnh ba nghiệp, cũng dạy người thanh tịnh, nếu có chúng sinh bị bệnh trong người, thì có thể trị liệu, do nhân duyên ấy nên có tướng thân đầy đặn. Nghe pháp hoan hỷ, ưa vì người thuyết, do nhân duyên này nên có tướng lông trên thân toát ra màu xanh. Suy nghĩ ý nghĩa sâu xa của các pháp, ưa tu pháp thiện, cúng dường cha mẹ, Hòa thượng, sư trưởng và người có đức, như đi giữa đường dọn dẹp gai góc hoặc vật bất tịnh nơi tháp của Phật, Tăng, do nhân duyên ấy nên có tướng lông trên thân quay về bên phải. Do nhân duyên dùng thức ăn và anh lạc bố thí cho người, trừ bỏ tâm sân mà có được hai tướng: Một là thân sắc vàng. Hai là quanh mình thường có hào quang. Do nghiệp duyên này mà thân mềm mại, bụi bặm không dính. Thường ban cho chúng sinh những vật cần dùng, do nhân duyên ấy nên có tướng bảy chỗ đều đặn. Tự phá kiêu mạn, điều phục tâm tánh, tùy tâm chúng sinh, như pháp thực hành, vì trừ bất thiện, nên dạy pháp thiện, do nhân duyên này mà thân có tướng như sư tử, có tướng hai vai đầy đặn, hai nách bằng phẳng. Do nghiệp duyên gì mà có tướng ngón tay mềm mại? Tức do nghiệp duyên này mà có tướng thân thể ngay ngắn. Xa lìa nghiệp hai lưỡi cùng tranh cãi, do nhân duyên ấy mà có tướng bốn mươi cái răng, răng đều và bằng phẳng. Tu từ bi nơi cõi dục, do nhân duyên ấy mà có tướng răng màu sắc trắng. Thấy người đến xin hoan hỷ nghinh đón, do nhân duyên ấy mà có tướng hai má cao đầy đặn. Xem chúng sinh bình đẳng như con một, do nhân duyên ấy mà được tướng bọt trong miệng có mùi thơm. Thường ban cho chúng sinh pháp vị vô thượng, thấy có người quên ban cho sự nhớ nghĩ, tự nghĩ năm giới và chuyển dạy cho mọi người, tu tập tâm bi hay thí pháp lớn. Do nhân duyên này mà được tướng trên đỉnh đầu có thịt nhô cao, có tướng lưỡi dài rộng. Nói lời thật, lời hoan hỷ, lời pháp, lời nhẹ nhàng, phi thời tức không nói. Do nhân duyên này nên có âm thanh như giọng Phạm thiên. Tu tập tâm bi, xem các chúng sinh giống như cha mẹ, do nhân duyên này mà được tướng: Một là mắt màu xanh biếc. Hai là mắt như trâu chúa. Thấy người có đức liền khen ngợi tán thán, do nhân duyên này mà có tướng lông trắng giữa chầng mày. Ba mươi hai tướng, tuy mỗi mỗi đều nói về từng nhân duyên, nhưng nhân duyên chính là trì giới, tinh tấn. Vì sao? Nếu không trì giới, siêng tu tinh tấn thì thân người còn không có được, huống là ba mươi hai tướng? Tướng không thấy đảnh và tướng nhục kế là như nhau không sai khác. Lại nữa, phạm làm việc, tâm định không hối hận, do nhân duyên này mà có tướng dưới chân bằng phẳng. Hoặc chí tâm làm, do nhân duyên này mà được tướng dưới bàn chân có xoáy tròn như

bánh xe. Tướng thứ hai, thứ ba: kẽ tay, kẽ chân có màng mỏng. Bảy chỗ đều đầy đặn, mềm mại, hai vai tròn đầy, thân cao thẳng, lưỡi dài rộng. Hoặc mình thường làm, do nhân duyên này mà có tướng tay thon dài, đứng thẳng tay dài quá gối, ánh sáng chiếu xa một tầm, răng khít, không thưa thớt. Hoặc thanh tịnh mà làm, do nhân duyên này mà có các tướng khác. Lại nữa, đối với chúng sinh luôn sinh tâm thuần thiện, do nhân duyên này nên có tướng tay chân mềm mại, thân thể trơn láng, bụi bặm không dính. Lần lượt tu tập, theo thời tiết tu tập, do nhân duyên ấy mà có tướng thứ hai, thứ ba, thứ tư. Ủa tu pháp thiện tâm không hối hận, do nhân duyên này mà được thân sắc vàng, thường có hào quang, răng màu sắc trắng, có lông trắng giữa chặng mày. Hoặc được khen ngợi không sinh kiêu mạn, che giấu điều tốt không để người biết, do nhân duyên ấy mà có tướng nam căn ẩn kín. Chỗ tu pháp thiện đều hồi hướng đến đạo Bồ-đề, do nhân duyên này mà có tướng lông trên thân đều toát ra màu xanh, lông đều xoay về bên phải, miệng có bốn mươi cái răng, nước bọt có mùi thơm. Do nhân duyên siêng tu tinh tấn mà có tướng hai má cao đầy đặn, thân như sư tử. Do nhân duyên chí tâm thương mến chúng sinh như con một, nên có tướng răng bằng và khít, mắt màu xanh biếc và như mắt trâu chúa. Do nhân duyên tu tập pháp thiện không biết chán đủ mà có các tướng khác.

Bồ-tát Ma-ha-tát lúc trụ ở hạnh tánh, tu nghiệp ba mươi hai tướng. Lúc trụ ở hạnh tịnh tuy có ba mươi hai tướng như vậy, mà tướng không đầy đủ, nên chưa được thanh tịnh sáng suốt. Khi trụ ở mười ba hạnh mới được hiển bày sáng rõ, đầy đủ tất cả pháp Phật. Tuy vô lượng tướng mà không đồng với chúng sinh, có bậc thượng, trung, hạ không thể nghĩ bàn, nên Phật thuyết ba mươi hai tướng, tất cả chúng sinh hiện có công đức, hòa hợp tu tập, chính là cùng với tướng một lông trên thân của Như Lai bằng nhau. Hết thấy lỗ chân lông hiện có công đức hòa hợp tu tập thành một tướng tốt, tập hợp công đức hiện có của các tướng tốt, tăng đến trăm lần mới thành một tướng, chỉ trừ tướng lông trắng giữa chặng mày và tướng không thấy đảnh. Tập hợp tất cả các tướng còn lại, tăng đến ngàn lần thành ra hai tướng. tập hợp các công đức hiện có của ba mươi hai tướng và tám mươi vẻ đẹp, tăng đến ngàn vạn ức lần mới thành âm thanh sâu xa của Như Lai. Âm thanh ấy vang đến vô lượng vô biên thế giới của chư Phật. Như Lai thành tựu vô lượng vô biên công đức như vậy, do nghĩa này nên Như Lai Thế Tôn gọi là vô thượng, pháp thực hành gọi là hạnh vô thượng, ba mươi hai tướng tốt và tám mươi vẻ đẹp có ba thứ vô lượng: Một là ba kiếp vô lượng. Hai là tu thiện vô

lượng. Ba là lợi ích cho chúng sinh vô lượng. Cho nên nói Như Lai thành tựu vô lượng công đức.
